

[Chr. R. Christensen.]

lovgivning, når de, der får lån efter denne lov, alligevel har de samme vilkår at arbejde under som en mængde af de mennesker, der får lån efter den anden boliglov, og når forholdet er det, at de næsten ikke kan bosætte sig i de egentlige landdistrikter, men skal have byggemodnede grunde. Det er min opfattelse, at når ansøgerne har en økonomisk stilling og en beskæftigelse, der er sideordnet med mange andres, som ikke kan få lån efter loven, skal vi overveje meget nøje, om ikke det var på tide at standse denne særlovgivning.

Derfor kan jeg ikke på forhånd tilsi, at mit parti kan medvirke til at gennemføre det foreliggende lovforslag om opførelse af arbejderboliger på landet.

Må jeg endelig have lov til at stille et par spørgsmål til landbrugsministeren. Der er fra flere sider rejst det spørgsmål, om jordlovsudvalgets administrationsapparat passer til de ændrede vilkår, det skal arbejde under, når man er nået dertil, at udstykningernes periode er afløst af sammenlægningernes periode, og man har også spurgt, om der overhovedet er brug for dette organ, om ikke de opgaver — og jeg erkender de mange opgaver — der varetages af jordlovsudvalget, kunne varetages af andre organer, samt om disse andre organer i så fald måtte have et større personale. Jeg vil gerne have lov til at spørge, om der er mulighed for en forenkling og en billiggørelse og eventuelt en decentralisering af det administrationsapparat, vi har.

Morten Lange: Hvis nogen skulle komme med den letsindige påstand, at dette folketing ikke arbejder grundigt, så kan vi i hvert fald fastlægge ved demonstration af behandlingen af de foreliggende lovforslag, at vi ikke alene arbejder langsomt, men nærmest efter de principper, som gjaldt for organisationer, der blev omtalt under den forrige sags behandling, nemlig visse drøvtyggere. Der er ikke noget her, der bliver sluppet igennem, uden at der er tygget drøv på det i 3 maver, og vi overgår langt den gamle landstingskontrol, så man kan i hvert fald ikke påstå, at sjuskethed i behandlingen er det, der plager os. Måske kunne man til gengæld klage lidt over tempoet, og der er i virkeligheden meget, der tyder på, at disse

lovforslag, dengang de blev fremsat, havde en vis aktualitetsværdi, men at vi allerede befinder os på et tidspunkt, hvor den næste revision er under forberedelse.

En af de ting, som jeg især tror får betydning for revisionen, er, når vi forhåbentligvis inden alt for længe holder op med at forvride grundlaget for vor landbrugsstruktur, så vi noget nemmere kunne komme til at snakke om arealgrænser o. lign. ud fra en rimelig analyse af behovet. Det er jo kendt, at vi nu i 30 år har haft subsidieringsordninger for kornavl; det kan ikke undgå at have bevirket en varig skade i bedømmelsen af dansk landbrugsjords rette udnyttelse og har naturligvis haft en betydelig indflydelse på fastsættelsen af arealgrænser. Men jeg er efter alle disse mange drøvtygningsprocesser blevet af omtrent samme opfattelse som en række andre ordførere; selv hr. H. C. Toft kom denne gang ikke med noget langt foredrag om, hvor umådelig store brugene skulle være, og jeg tror, at vi efterhånden kommer mere og mere i den situation, at brugene må indrettes i størrelse efter antal af landbrugere, og at det er landbrugere, der begynder at blive en mangelvare, og så bliver det store spørgsmål, hvad der da vil være den rimelige linje fremover. Jeg er af den opfattelse, at det offentliges forkøbsret til de jorder, som kommer i marginaldrift, bør udvides og udnyttes meget stærkt, for det er, som jeg tidligere har nævnt det, min opfattelse, at flere af disse områder formodentlig med fordel kunne trækkes ud af landbrugsdriften og anvendes til andre formål, bl. a. rekreative.

Meget ville også være nemmere, hvis vi havde fået lavet nogen landsplanlægning på dette område, så vi havde fået angivet hovedområder for landbrugsdrift i dette land; landbrugspligten er unægtelig plettet godt ud; hvis vi finder ud af på et kort, hvor der er ejendomme med landbrugspligt, vil vi få et meget koloreret billede ud af det. Jeg tror, at vi ville stå os ved at udpege særlige områder i vort land til at være specielt indrettet på landbrugsdrift og så måske til gengæld pleje dem noget bedre og lade andre områder have en anden landsplanmæssig status. Det ville lette os en hel del med hensyn til, hvor vi skulle lægge eftertrykket i vort arbejde; dette er måske mere næste revision, men det skader jo ikke at få